

Saga – unien kissa

Eläkeläiskissan arkipäivä sujuu kalojen ja Karvisen kanssa

Saga-kissa on kypsässä keski-ikässä oleva punertava herra, jonka harrastuksiin kuuluvat akvaariokalat ja Karvisen katseilu. Kohtalo johdatti Sagan aikoinaan juuri oikealle omistajalle, Arja Kotirannalle.

Ilmaisukouluttaja, toimittaja ja käsityöläinen **Arja Kotiranta** (42) asuu Lahdessa, omakotitalossa, jonka hän osti pari vuosikymmentä sitten. Arjan elämään kuuluvat miehen lisäksi eläimet, kissa, koira ja akvaariokaloja.

– Saan elämän voimaa eniten ihanasta rakkaussuhteestani sekä uskollisista eläimistäni. Luovuus, käsityöt, valokuvaus, piirtäminen ja Lappi kuuluvat elämäni myös kiinteästi, sanoo puhelias talon hengetär.

1917 rakennettu vanha talo huokuu Arjan kädenjälkeä. Vanhoja esineitä, huonekaluja ja lappi- ja eläinaiheisia huovutustöitä on runsaasti esillä. Kaksikerroksinen talo on täynnä elettyä elämää.

Kissan kutsu unessa

Ystävällinen Frida-koira tekee itsensä tiettäväksi haukkumalla ja hyppimällä. Arjan silittäessä Saga-kissaa, Frida tuntee mustasukkaisuutta ja vaatii osansa hellydenosoituksista. Kissa alkaa yhtäkkiä jutella kovaan ääneen ja kertoilee ilmeisesti kissakielellä kuulumi-
siaan.

Saga on saanut nimensä Arjan unen perusteella.

– Seurustelin kahdeksan vuotta sitten miehen kanssa, joka ilmoitti yhtäkkiä lähtevänsä YK-joukkoihin. Tajusin jääväni yksin pitkiksi ajoiksi ja

Arjan silittäessä Saga-kissaa Frida-koira tuntee mustasukkaisuutta ja vaatii osansa hellydenosoituksista.

tulin asiasta hyvin surulliseksi, Arja kertoo.

Arja näki unen. Unessa hän oli Lapissa ja vastaan tuli vanha saamelaisnainen.

– Muistan tarkkaan, miltä vanhus näytti ja voisin vieläkin piirtää hänen kuvansa. Vanhus ymmärsi yksinäisyyteni ja kehotti minua ottamaan punaisen kissan, jonka nimeksi tulisi antaa Saga. Kissasta tulisi minulle enemmän kuin vain kotieläin, siitä tulisi minun ystäväni. Kun heräsin unestani,

tiesin, että minun oli löydettävä kyseinen kissa, Arja kertoo.

Saga saapuu taloon

Kun aamu koitti, Arja otti yhteyttä paikalliseen eläinsuojeluyhdistykseen.

– Kysyin, olisiko heillä luovutusikäistä punaista kissaa. Vastaus oli myönteinen. Heillä oli villi poikue, ja pikkukissat olivat hyvin arkoja ihmisten ja äänien suhteen. Poikueessa

sanottiin olevan yksi tyttö ja loput poikia. Sanoin ottavani mieluusti tytön, koska Saga mielletään yleensä tytön nimeksi.

Kissa saapui viikon kuluttua.

– Sen toi minulle vanha mummo, joka kertoi, että pentue olikin kokonaan poikapurkka enkä saisi ottaa tyttökissaa. Se ei minua yhtään haitannut; olin joka tapauksessa päättänyt nimetä kissan Sagaksi, Arja kertoo.

Ensi kohtaaminen vakuutti.

– Ensimmäinen katse, jonka kissan silmissä kohtasin, oli hyvin nautitseva ja intensiivinen. Meistä tuli hyvät ystävät, ja nyt sisäkissaksi jääneellä on ikää jo kahdeksan vuotta. Saga on vieläkin arka äänille, mutta sinänsä se ei ole enää pelokas, Arja kertoo.

Syntymiä ja kuolemia

Arjalla oli ollut ennenkin kissoja. Yksi aiemmista kissoista, Saba, oli pikimusta tyttö, joka jäi taloon entiseltä asukkaalta.

Saga on saanut nimensä Arjan unen perusteella.

Kissa-aiheet pääsevät tuon tuosta Arjan kodin huovutustauluihin.

Jos Saga on laiskanpuoleinen kotona, se pääsee kyllä kissanhommiin Leppävirran mökillä.

– Vanhempieni mökki on saarella ja siellä se metsästää kovasti. Näin ollen kyllä kissaominaisuuksia löytyy, mutta vähän piilossa ne näyttävät täällä olevan. Sen ulkoilukin tapahtuu istumalla makuuhuoneen ikkunalaudalla, kun ikkuna on auki. Kerran se nappasi hyttysverkon läpi lennosta linnun. Koko yläkerta oli täynnä höyheniä, Arja sanoo.

Hän miettii eläinrakkauttaan, joka sai alkunsa jo lapsena.

– Meillä oli kerrostaloasunnoissakin kissoja. Yleensä ne tosin olivat kaksi vuotta vanhemman siskoni ”nimissä”. Päätin silloin hieman kateellisenä, että kunhan vähän kasvavan, niin otan minäkin omia kissoja. Meillä on ollut myös koiria ja mökillä joinakin kesinä jopa lampaita ja kaneja, Arja sanoo.

Huovutusta kissalle

Kissa- ja muut eläinaiheet ovat päässeet myös Arjan huovutus-töihin. Hän näyttää, miten musta kissa syntyy neulahuovutuksella. Eikä siinä kestä kauaa, sillä Arja on tehnyt jo lukemattomia vastaavia töitä.

Huovutukseen Arja hurautti Reumasairaalassa kuntoutusjaksollaan muutama vuosi sitten.

– Askarteluryhmässä opetettiin märkähuovutustekniikkaa. Ensimmäisestä sairaalassa tehdystä työstä tuli kissan alunen. Kun Saga näki sen kotona, se valtasi alustan heti eikä lähtenyt sen päältä minnekään pitkään aikaan, Arja kertoo.

Kyseinen huovutusaluista on edelleen Sagan korissa, vaikka kori vaihdettiin suurempaan kissan kasvaessa.

– Lihoessaan ja kasvaessaan se ei enää mahtunut koriin, joten hankin sille uuden korin. Siitä se loukkaantui ehkä siksi, ettei koe olevansa ihan niin iso kuin nykyinen kori on, Arja nauraa ja katselee pulskaa kissaansa ymmärtävästi. □

TEKSTI JA KUVA: MERJA KIVILUOMA

Saga rakastaa Karvista ja akvaariokaloja. Uunin päällä on kiva pyytää ruokaa, kun nälkä yllättää.

– Kissa ei suostunut lähtemään täältä. Kun omistaja tuli sitä hakemaan, Saba tuli minun syliini eikä lähtenyt minnekään. Näin annoimme sen jäädä tänne ja siitä tuli minulle erityisen rakas.

Saba ei ollut koskaan aiemmin tehnyt pentuja, mutta nyt sen vietit heräsivät.

– Se teki puolentoista vuoden aikana viidet pennut! Niitä vilisti täällä sitten enemmänkin. Minulle jäi lopulta niistä neljä, Arja muistelee.

Saba kuitenkin katosi, kuten katosi kolme muutakin kissaa.

– Tällä alueella asui kuulemma isä ja poika, jotka ottivat kiinni kissoja ja tappoivat niitä huhujen mukaan hirvittävän julmalla tavalla, ketunraudoilla. Muiltakin kissanomistajilta katosi silloin kissoja. Ymmärsin, mitä oli todennäköisesti tapahtunut Saballe ja sen pennuille, Arja pahoittelee ja päätti silloin, ettei enää koskaan ottaisi lukokissoja.

Saba jäi ”kummittlemaan” Arjan mieleen ja viiden vuoden ajan hän näki joka viikko siitä unia.

– Niissä unissa se Saban kuningatar palasi aina kotiin, välillä hyvinkin huonokuntoisena. Toisinaan sillä oli taas uusi pentuekin näytettävänä minulle.

– Minun oli muutenkin hyvin vaikea olla ilman kissaa, mutta olin siihen aikaan paljon työkeikoilla ilmaisutaidon ja

teatterintyön puitteissa. Kissan hankinta sitten joksikin aikaa jäi.

Saippuaopperaa akvaarion äärellä

Arja on seurustellut viisi vuotta miesystävänsä, Peterin, kanssa.

– Peter asuu Lohjalla maatilalla ja meillä on ollut tavallaan kaksi kotia. Lohjalla on nyt toinenkin punainen kissa. Sekin on villiintyneestä pentueesta pelastettu nuori kissa, Aura.

Sagakin on ollut Lohjalla pari kertaa joulua viettämässä.

– Sagalla on siellä erikoinen harrastus. Peterillä on kalaakvaario, joka on osoittautunut Sagan televisioksi. Kissan mielestä se on erityisen kiehtova. Se istuu akvaarion äärellä tunteitolkulla ja katselee kalojen elämää kuin elokuvaa, Arja kertoo.

Nyt Peter on muuttamassa kaloihineen Lahteen, joten se tuo Sagalle kaivatun päivän saippuaopperan akvaarion äärel-

lä. Kaloja varten odottaa makuuhuoneessa jo kasvein ja kivin varustettu koti.

Vaikka akvaariossa ei ole vielä kaloja, Saga katselee sitä makuuhuoneen sängyltä pitkiä aikoja.

– Hyvähän se on, että Saga jaksaa innostua kaloista. Sen elämään kun ei oikein muuta kuulu kuin syöminen ja nukkuminen, Arja nauraa.

Kissaa kiinnostavat tosin myös leffat, joita se katsoo isäntäpariskuntansa kanssa suurella innolla.

– Karviset ovat sen ehdottomia suosikkielokuvia! Se kai kuvittelee, että ne on tehty hänestä, Arja tuumaa.

Eläinrakkautta

Arja myöntää hemmottelevansa lemmikeitään.

– Jos Peter on muualla, kissa nukkuu vasemmalla puolella sängyssä ja koira oikealla puolella lattialla. Molemmat pitää rapsuttaa uunen, ennen kuin itse saa nukkua, Arja paljastaa.

Saga-kissa juttelee Arjalle kissakielellä kuulu-misiin.

